

[K. C. Toft.]

svarende til ca. 2 kr. 75 øre i danske penge. Det vil vel sige, at afgiften nu udgør mere end den pris, der opnås af de danske producenter for visse af de varer, der sælges til Sverige. Det svarer altså til en 100 pct.s told; set i forhold til den told, der møder Danmark i andre lande for tilsvarende varer, er det en formidabel afgift, der opkræves.

Forhøjelser af de svenske importafgifter er sket i 4 tempi, og hver gang der er kommet en ny kraftig forhøjelse, er det kommet som et chok for de danske eksportører, og det har midlertidig nedsat den danske eksport.

I tiden fra 1. januar til 25. marts 1962 udgjorde den danske eksport af kalve- og oksekød 3 154 tons, men i tilsvarende periode i 1961 var eksporten 844 tons mere eller 25 pct. større, hvilket jo udtrykker de vanskeligheder, der er pålagt den danske eksport af kødvarer, et område, hvor der i forvejen var betydelige vanskeligheder.

Det er oplyst for mig, at de svenske eksportafgifter i det første halvår af indeværende EFTA-år — altså perioden fra 1. juli 1961 til 1. januar i år, har udgjort ikke mindre end 22 mill. sv. kr., og med de beløb, der siden er indgået i importafgifter, må man regne med, at der i alt nu er indgået over 30 mill. sv. kr. Det skulle i allerhøjeste grad begrunde en henvendelse til Sverige og en forhandling med Sverige om, at Danmark skal have en større andel end de 10 mill. sv. kr. Jeg er forundret over, at man ikke allerede tidligere har søgt forhandling med Sverige med henblik herpå. Det var jo muligt, at man da havde hævet de svenske importafgifter i mindre grad, end tilfældet har været.

I sammenligning med det oprindelig aftalte beløb på 10 mill. sv. kr., der, så vidt jeg ved, er baseret på 60 pct. af afgifterne i året forud for EFTA-aftalen, er det jo adskillige millioner kroner, vi må have forventning om, idet vi vel stadig væk må kunne påregne at få 60 pct. af afgifterne.

Jeg retter mit spørgsmål til den højtærede landbrugsminister og ikke til udenrigsministeren, fordi jeg mener, det er landbrugsministeren, der må foranledige regeringen til at optage forhandlinger på de pågældende områder, da det drejer sig om varegrupper, der sorterer under ham, under hans mini-

sterium, ligesom jeg er bekendt med, at den højtærede landbrugsminister selv sammen med udenrigsministeren afsluttede forhandlingerne med Sverige om den 2-årige EFTA-aftale.

Det danske landbrug har brug for ethvert initiativ, der kan bedre indtægtsforholdene og afsætningsmulighederne. Derfor forstår jeg ikke, at man ikke allerede har taget det initiativ, som jeg håber på må blive et resultat af det spørgsmål, jeg her har stillet til den højtærede landbrugsminister.

Landbrugsministeren (Skytte): Må jeg først rette en misforståelse. Det var ikke mig, der sammen med udenrigsministeren sluttede aftalen med Sverige, hvis man dermed mener, at jeg personlig var til stede ved den pågældende lejlighed. Det var jeg ikke. (H. C. Toft: I forhandlingerne!). Ja, i forhandlingerne herhjemme har jeg været med, men ikke i forhandlingerne i Sverige. Det er dog underordnet. Jeg har godkendt alle forhandlingerne, og jeg var enig, selv om jeg hellere havde set et andet resultat, idet det primære danske ønske ikke var at få svenske penge som erstatning for afgifterne, men var at undgå afgifter i øget omfang på vor eksport til Sverige. Det er jo det primære danske standpunkt.

Jeg skal i øvrigt bekræfte det ærede medlems fremstilling af den aftale, Danmark dengang traf med Sverige, og jeg vil gerne tilføje, at aftalens forudsætninger for en anden refusionsberegning skulle være til stede nu, for det første, fordi vi har haft en større eksport, det ved vi, og for det andet, fordi Sverige har ydet en større beskyttelse. Det sidste har Sverige i hvert fald efter dansk opfattelse, og jeg tror også, at Sverige er parat til at anerkende dette.

Derfor er det ikke en ny situation for mig, at vi skal optage forhandlinger om større refusion. De er allerede forberedt, forinden det ærede medlem fremsatte sit spørgsmål. Jeg går ud fra, at det ærede medlem er klar over, at der også forinden forelå henvendelse fra landbruget netop om dette spørgsmål, som for tiden er til overvejelse i landbrugsministeriet. Jeg kan da godt være enig med det ærede medlem i, at det er os, der skal foranledige forhandlinger optaget, og når vi ikke har gjort det